

CONVENȚIA O.I.M. (NR. 98) PRIVIND APLICAREA PRINCIPILOR DE DREPT DE ORGANIZARE ȘI NEGOCIERE COLECTIVĂ*

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, Convocată la Geneva de către Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii, care s-a reunit la 8 iunie 1949, în cea de-a treizeci și doua sesiune;

După ce a decis să adopte diverse propuneri referitoare la aplicarea principiilor de drept de organizare și de negociere colectivă, chestiune care constituie cel de-al patrulea punct de pe ordinea de zi a sesiunii;

După ce a decis că aceste propuneri vor lua forma unei convenții internaționale, adoptă, în această primă zi a lunii iulie o mie nouă sute patruzeci și nouă, Convenția care urmează, denumită Convenția, asupra dreptului de organizare și de negociere colectivă, 1949;

ARTICOLUL 1

1. Lucrătorii trebuie să beneficieze de o protecție adecvată împotriva tuturor actelor de discriminare ce tind să aducă atingere libertății sindicale în materie de angajare.

2. O asemenea protecție trebuie să se aplice în special în ce privește actele care au drept scop:

a) de a subordona angajarea unui lucrător condiției de a nu se afilia la un sindicat sau să înceteze să facă parte dintr-un sindicat;

b) să concedieze un lucrător sau să-l persecute prin orice alte mijloace, pe motivul afilierii sale sindicale sau a participării la activități sindicale în afara orelor de muncă sau, cu consimțământul celui care angajează, în timpul orelor de muncă.

ARTICOLUL 2

1. Organizațiile lucrătorilor și ale celor ce angajează trebuie să beneficieze de o protecție corespunzătoare contra tuturor actelor de amestec ale unora față de alții, fie direct, fie prin agenții lor sau membrii, în formarea, funcționarea și administrarea lor.

2. Sunt, în special, asimilate actelor de amestec în sensul prezentului articol măsurile ce tind să provoace crearea de organizații ale lucrătorilor dominate de cel ce angajează sau o organizație a celor ce angajează, sau să susțină organizații ale lucrătorilor prin mijloace financiare sau în altfel, în scopul plasării acestor organizații sub controlul celui ce angajează sau al unei organizații a celor ce angajează.

ARTICOLUL 3

Organizații corespunzătoare condițiilor naționale trebuie, dacă este necesar, să fie constituite pentru a asigura respectul dreptului de organizare definit prin articolele precedente.

* *Adoptată de Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, în cea de-a treizeci și doua sa sesiune, la 1 iulie 1949. Intrată în vigoare la 18 iulie 1951, conform dispozițiilor art. 8.*

România a ratificat Convenția prin Decretul nr. 352, publicat în „Buletinul Oficial al României”, partea I, nr. 34 din 29 iulie 1958.

ARTICOLUL 4

Măsuri corespunzătoare condițiilor naționale trebuie, dacă este necesar, să fie luate pentru a încuraja și promova dezvoltarea și utilizarea cea mai largă a procedurilor de negociere voluntară a convențiilor colective între cei ce angajează și organizațiile celor ce angajează, pe de o parte, și organizațiile lucrătorilor pe de altă parte, în vederea reglementării prin acest mijloc a condițiilor de angajare.

ARTICOLUL 5

1. Măsura în care garanțiile prevăzute de prezenta Convenție se vor aplica forțelor armate sau poliției va fi determinată de legislația națională.

2. Conform principiilor stabilite prin paragraful 8 al articolului 1 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, notificarea acestei Convenții de către un membru nu va trebui considerată ca afectând vreo lege, sentință, obicei sau orice acord deja existent care acordă membrilor forțelor armate și ai poliției garanțiile prevăzute de prezenta Convenție.

ARTICOLUL 6

Prezenta Convenție nu se ocupă de situația funcționarilor publici și nu va putea, în nici un fel, să fie interpretată ca aducând prejudicii drepturilor lor sau statutului lor.

ARTICOLUL 7

Ratificările formale ale prezentei Convenții vor fi comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și prin el înregistrate.

ARTICOLUL 8

1. Prezenta Convenție nu va lega decât membrii Organizației Internaționale a Muncii a căror ratificare va fi înregistrată de Directorul general.

2. Ea va intra în vigoare în douăsprezece luni după ce ratificările a doi membrii vor fi înregistrate de către Directorul general.

3. În continuare, această Convenție va intra în vigoare pentru fiecare membru în douăsprezece luni de la data la care ratificarea va fi înregistrată.

ARTICOLUL 9

1. Declarațiile care vor fi comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii, conform paragrafului 2 al articolului 35 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, vor face cunoscut:

a) teritoriile pentru care membrul interesat se angajează ca dispozițiile Convenției să fie aplicate fără modificare;

b) teritoriile pentru care se angajează ca dispozițiile Convenției să fie aplicate cu modificări, și în ce consistă modificările respective;

c) teritoriile la care Convenția este inaplicabilă și, în aceste cazuri, motivele pentru care ea este inaplicabilă;

d) teritoriile pentru care el își rezervă hotărârea sa, așteptând un examen mai aprofundat al situației față de respectivele teritorii.

2. Angajamentele menționate la alineatele a) și b) din primul paragraf al prezentului articol vor fi considerate ca părți integrante ale ratificării și vor avea efecte identice.

3. Orice membru va putea renunța printr-o nouă declarație la toate sau la unele din rezervele conținute în declarația sa anterioară, în virtutea alineatelor b), c) și d) din primul paragraf al prezentului articol.

4. Orice membru va putea, în timpul perioadelor în care prezenta Convenție poate fi denunțată conform dispozițiilor articolului 11, comunica Directorului general o nouă declarație de modificare în orice fel a termenilor unei declarații anterioare și să facă cunoscută situația în teritorii determinate.

ARTICOLUL 10

1. Declarațiile comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii conform paragrafelor 4 și 5 din articolul 35 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii trebuie să indice dacă dispozițiile Convenției vor fi aplicate în teritoriu cu sau fără modificări; atunci când declarația indică că dispozițiile Convenției se aplică sub rezerva modificărilor, ea trebuie să specifice în ce consistă modificările respective.

2. Membrul sau membrii sau autoritatea internațională interesată vor putea renunța în totalitate sau parțial, printr-o declarație ulterioară, la dreptul de a invoca o modificare indicată într-o declarație anterioară.

3. Membrul sau membrii sau autoritatea internațională interesată vor putea în timpul perioadei în care Convenția poate fi denunțată conform dispozițiilor articolului 11, comunica Directorului general o nouă declarație de modificare în orice privință a termenilor unei declarații anterioare și să facă cunoscută situația în ce privește aplicarea acestei Convenții.

ARTICOLUL 11

1. Orice membru care a ratificat prezenta Convenție o poate denunța la expirarea unei perioade de zece ani după intrarea în vigoare, inițial, a Convenției, printr-un act comunicat Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de el. Denunțarea nu va avea efect decât după un an de la înregistrare.

2. Orice membru care a ratificat Convenția care, într-un termen de un an de la expirarea perioadei de zece ani menționată în paragraful precedent, nu va face uz de facultatea denunțării prevăzută de prezentul articol va fi legat pentru o nouă perioadă de 10 ani și, în continuare, va putea denunța prezenta Convenție la expirarea fiecărei perioade de zece ani în condițiile prevăzute de prezentul articol.

ARTICOLUL 12

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica la toți membrii Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor, declarațiilor și denunțărilor care îi vor fi comunicate de către membrii Organizației.

2. Notificând membrilor Organizației înregistrarea celei de a doua ratificări care îi va fi comunicată, Directorul general va atrage atenția membrilor Organizației asupra datei la care prezenta Convenție va intra în vigoare.

ARTICOLUL 13

Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va comunica Secretarului general al Națiunilor Unite în scopul înregistrării, conform articolului 102 al Cartei Organizației Națiunilor Unite, informații complete cu privire la toate ratificările, toate declarațiile și toate actele de denunțare pe care le-a înregistrat conform articolelor precedente.

ARTICOLUL 14

De fiecare dată când va considera necesar, Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta Conferinței generale un raport cu privire la aplicarea prezentei Convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a Conferinței problema revizuirii ei totale sau parțiale.

ARTICOLUL 15

1. În cazul în care Conferința ar adopta o nouă Convenție de revizuire totală sau parțială a prezentei Convenții, și dacă noua Convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru a noii convenții de revizuire ar antrena deplin drept, în ciuda articolului 11 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei Convenții, sub rezerva că noua convenție de revizuire să fi intrat în vigoare;

b) începând de la data intrării în vigoare a noii convenții de revizuire, prezenta Convenție va înceta să fie deschisă ratificării de către membri.

2. Prezenta Convenție va rămâne în orice caz în vigoare în forma și conținutul său pentru membrii care au ratificat-o și care nu ratifică convenția de revizuire.

ARTICOLUL 16

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei Convenții sunt egal autentice. Textul care precede este textul autentic al Convenției legalmente adoptată de către Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii în cea de-a treizeci și doua sesiune a sa care s-a ținut la Geneva și care a fost declarată închisă la doi iulie 1949. Drept pentru care și-au pus semnăturile lor în această a optsprezecea zi a lunii august 1949.